

Haghespel

Het blad voor en dóór het Haags amateurtheater

Jaargang 14, nummer 1, januari/februari 2019

In dit nummer:

Van de redactie	2
Strip: 'Theaterperikelen'	3
HVA nieuws	3
Column: Kunst in je woonkamer	4
Gezien: Ilias	5
Repertoire uitgelicht	7
Gezien: Liefdesbrieven	8
Verslag: Gluren bij de burens	9
Gezien: Bedrog	10
Haghenda	11
Binnenkort in het theater	12

Van de redactie

Van de redactie

Het eerste nummer van 2019. En het is dit keer niet zo'n dik nummer, want het is gewoon nog niet echt druk. In het volgende nummer dat in april verschijnt zult u meer recensies vinden.

Ik heb oude stukjes herlezen ter in-

spiratie voor dit redactioneel en het viel me op. We klagen wat af over drukte. Deze hobby is ook druk. Voor een recensie moet je op bezoek bij een voorstelling en daarna nog even wat uurtjes besteden aan het schrijven van dat stukje. En dat wordt met andere werk- en vrije tijdsbestedingen toch af en toe lastig. We zijn in 2018 teruggegaan naar zes nummers en dat scheelt wel. Maar we merken toch dat het erg veel tijd kost.

En dan hebben we nog een vraag voor u. Want we hebben weer vergaderd en daarbij hadden we het voornamelijk over het blad en de website en uw reacties. Want wat wilt u? Hoe zou u er tegenover staan als we de recensies eerder op Facebook en de website gaan plaatsen? Dan kunt u binnen relatief korte tijd lezen wat wij vinden over de voorstellingen. Het is de bedoeling dat er dan één

keer in de maand een soort nieuwsbrief komt.

En wilt u die recensies dan nog? Want er zijn groepen die geen recensie meer willen omdat ze de meerwaarde niet zien, maar wat is die meerwaarde voor u? Een uitdrukkelijke vraag, waar we dolgraag een antwoord op willen, want het gaat wel over de toekomst van het blad. Of vindt u het gewoon leuk, zo'n blad waar je van alles in kan lezen, zelfs al is het tegenwoordig alleen digitaal. Want dat willen we ook wel weten.

Ik zie uw antwoorden graag tegemoet. Rest mij nog u een mooi tooneeljaar toe te wensen.

Ali Molenaar
Hoofdredacteur

Strip

Theaterperikelen

HVA nieuws

Hallo HVA'ers,

Het belooft een creatief jaar te worden. Er is zoveel te zien en er komen steeds meer collectieven bij, leuk hoor! Op dit moment zijn

er al negen deelnemers aan de toneelcompetitie en is er nog slechts plek voor één deelname. De subsidie is gekort dus vandaar het maximumaantal van tien. De masterclass in januari is wegens ziekte van Esther Scheldwacht niet doorgegaan en er zal in maart een nieuwe datum gepland gaan worden.

Komend jaar zullen zowel Maaïke als ondergetekende na respectievelijk vijf en zes jaar aftreden als bestuurslid en voorzitter. Momenteel zijn er onder voorbehoud twee mensen die interesse hebben. Ook namens hen roepen wij iedereen op om eens om je heen te kijken. Wellicht ken jij iemand die een goede kandidaat zou zijn. Misschien wil jij dat wel doen. De tijdsinvestering is minimaal.

De financiën zijn op orde. En er komt weer een nieuw kunstenplan aan en daar wil je als amateurtheater een stem in hebben, toch? Meepraten en meedenken is invloed uitoefenen. Neem contact op met ons als je hier actief iets in wil doen.

De ALV is op 14 mei om 20.00 in Theater De Vaillant.

Hartelijke groet, ook namens Maaïke en Frank

Ron Strijaards

Column: Kunst in je woonkamer

Door de jaren, wat zeg ik, zelfs eeuwen heen, is theater voortdurend in ontwikkeling geweest. Maar haar doel bleef hetzelfde: verhalen vertellen. Bij de Grieken waren dit verhalen om toen nog tamelijk ongrijpbare zaken te verklaren, om mensen mee te laten leven of angst aan te jagen. Later werd theater ook ingezet voor commerciële doeleinden. Om een bepaald persoon of bepaalde religie in een goed daglicht te plaatsen, of juist precies het tegenovergestelde. Met die veranderingen, veranderde ook de plaats van waar theatervoorstellingen zich afspeelden. Een amfiteater, een dorpsplein, een kerk, een operagebouw. Theater wisselde vaak van doelgroep: ontevreden onderlaag, middenklasse en rijke bovenklasse en elite. Theater is altijd onder de mensen en voor de mensen geweest. Theater weet wat speelt onder de mensen en brengt dat op mooi verpakte wijze terug.

In een hedendaagse samenleving, waar theater op moet boksen tegen andere middelen die zich bezighouden met verhalen vertellen of reclame maken, amuseren of kritiek uiten, is het goed zoeken naar nieuwe ruimtes en manieren om mensen te blijven bereiken.

Gelukkig zijn wij, theatervolk, creatief genoeg om overal een oplossing voor te vinden en ontstaan er vandaag de dag steeds meer kleinschalige festivals in grote steden, waar de creatievelingen zonder fondsen en subsidies hun spreekwoordelijke 'ei' kwijt kunnen. Woonkamerfestivals worden steeds populairder. En waarom ook niet? Hoe dichtbij wil je zijn? Hoe intiem wil je het hebben? Als je kunst naar de mensen wil brengen, is de woonkamer dé plek om mensen bijeen te brengen. Een van die festivals is 'Gluren bij de burens' dat inmiddels in 23 steden plaats vindt. Ook Den Haag deed hieraan mee. Op zondag 10 februari vonden er in zo'n tachtig woonkamers kleinschalige intieme optredens plaats. Allerlei verschillende kunst disciplines deden hieraan mee, zoals theater, muziek, spoken word, poëzie en dans. En voor de oplettende Hollandse lezer onder ons: de optredens waren GRATIS bij te wonen.

Een prachtig initiatief waarbij theater weer terug gaat naar haar roots: verhalen vertellen aan een klein groepje mensen, alsof ze weer om het kampvuur zitten. Theater om iets uit te leggen of juist te verzwijgen, om tot denken te zetten en uit te nodigen om erover te praten. Om samen over te lachen.

Ik kan hier alleen maar inwendig hard om glimlachen. Een prachtige utopie, waar ik oprecht gelukkig van wordt. Misschien ben ik zelf wel die Hollandse lezer, die aangaat bij het woord 'gratis!'. Maar is dat zo erg? Ik blijf bij mijn motto: theater hoeft niets te kosten, maar kan zo waardevol zijn. We hebben niets nodig, alleen elkaar. En als zo iets moois dan toch al bestaat, mag ik alleen maar verder dromen en hopen dat dit blijft. En als ik een stapje verder durf te hopen: het liefst dit. Het liefst iedere week en het liefst zelfs iedere dag!

Sheranie Rikkert

Gezien:

DURF speelde 'Ilias'

Regie & Bewerking: Tamara Griffioen

Gezien: 26 januari 2019 in 'de Besturing', Saturnusstraat Den Haag

Het grote voordeel van het spelen van epen is dat er een groot aantal mensen in voorkomt, zodat de hele toneelvereniging kan meespelen. Nadeel is echter dat dergelijke stukken vaak zeer lang zijn. Daarom zijn er ook vaak bewerkingen van gemaakt die makkelijker zijn te behappen voor het grote publiek. Zo ook hier: we kregen de versie van Oscar van Woensel (medeoprichter van professioneel gezelschap Dood Paard) van de Ilias voorgeschoteld.

De Ilias is een epos dat vertelt over de wraak van Achilles en beschrijft een korte periode aan het eind van de oorlog tegen Troje. Het verhaal wordt toegeschreven aan Homerus evenals de Odyssee die je als opvolger van de Ilias zou kunnen zien. Wij zien de Griekse goden die hun invloed aanwenden om de Trojaanse oorlog te beïnvloeden. Dit ging gepaard met twisten, manipulatie en bedrog. Ach, niets menselijks is een god vreemd.

Zogezegd is het origineel een erg lang verhaal; het bestaat uit 24 boeken. De versie die wij zagen was ingekort tot anderhalf uur. Je hebt zoveel personages (hier tien, officieel zijn er twaalf Olympische goden)

dat het moeilijk te volgen is wie wie is en hoe de een zich verhoudt tot de ander. Om dit op te lossen heeft regisseuse Tamara Griffioen het publiek een ludieke introductie gegeven aan de hand van een overhead-projector (dat die nog bestaan....). Leuk gedaan maar of het z'n effect had, weet ik niet. Het verhaal was op veel punten moeilijk te volgen. De stamboom in de mooie flyer hielp ook niet veel: je kunt niet tijdens het stuk een en ander nazoeken.

De voorstelling had plaats in een loods in de Binckhorst. Een zeer interessante ruimte maar ik weet niet wat de reden hiervoor is geweest. Goed dat wij van tevoren waren gewaarschuwd om ons warm te kleden. Het decor bestond uit een lange tafel die in het begin werd gedekt. Rechts ernaast stonden twee banken. Erachter stonden luidsprekers, linksvoor een tv. Deze werd gebruikt om de oorlogen live te volgen. Dit was een mooie en duidelijke keuze. Wellicht wel erg veel attributen aanwezig op de speelvloer. Er werd gebruik gemaakt van klassieke op- en afgangen.

Jammer was dat van waar ik zat (de voorste rij) de banken aan de rechterkant werden afgeschermd door een ijzeren paal. Ik kon dus niet alles zien. De kledij was zwart, een verrassende keuze die best werkte (waarom had Hephaïstos dan bruine, opvallende schoenen?). De overgangen die wisselingen in tijd moesten voorstellen, werden ondersteund door muziek en een strakke choreografie. Dit werkte goed. De goden hebben elk hun symboliek wat niet altijd te zien was. Je moest als publiek vaak puzzelen wie welke God was. Hermes was wel duidelijk: de brieven met de Nike-schoenen. Je kon er de vleugels in herkennen die kenmerkend zijn voor de boodschapper van de goden. Apollo had een viool die een lier moest voorstellen. Bij de anderen zag ik het veel minder. Het acterniveau wisselde per speler. Ik geef geen beschrijving per speler omdat tien teveel is voor een recensie. Sommigen hadden echt hun karakter helemaal onder de knie en waren daardoor een genot om naar te kijken. Anderen daarentegen hadden moeite met het personage dat zij speelden. Dit resulteerde in

het wachten op elkaars teksten, geen actie-reactie, niet luisteren naar wat de ander zegt en soms houterig spel. Er werd erg veel gevloekt in het stuk. Het is humor dat goden veel vloeken (en zeker die op de Olympus) maar het grapje was snel uitgewerkt doordat er wel erg vaak krachttermen werden gebruikt. Op technisch vlak heb ik weinig aan te merken. De gebruikte muziek was goed het gebruik van licht eveneens. Dit ondersteunde de spelers duidelijk en was nergens overheersend.

Kortom: de Ilias van Durf is een voorstelling met plus- en minpunten. Ondanks het ingewikkelde verhaal bleef ik wel geboeid kijken (het verhaal werd mij pas laat duidelijk). Het spel wisselde per acteur en actrice. Het decor was interessant en had meerwaarde maar was niet altijd goed zichtbaar en veel regiekeuzes waren goed. Het publiek werd ook getraakteerd op een gezonde dosis spelplezier. Dit maakt dat de eindbalans doorslaat naar positief.

Remco Lodeweges

Repertoire uitgelicht

Huisgoden van Peer Wittenbols (uit Winterbloemen)

3 vrouwen
4 mannen
1 decor (Een verlaten flat)

Ergens in Nederland staat flat De Hemelhof, die binnenkort in het kader van de stadsvernieuwing gesloopt zal worden. Het grootste deel van de bewoners is inmiddels naar elders vertrokken, slechts een enkel appartement wordt nog bewoond. De zeven kleurrijke achterblijvers wachten smachtend op de sleutels van de toegezegde sociale huurwoningjes in De Boschstaete, een fonkelende Vinexwijk aan de overkant. Vanaf morgen zal alles voorgoed anders en vooral: beter worden. Koortsachtig en eendrachtig werkt men aan een feestelijk afscheid en een enorm vreugdevuur. Maar hun toekomstperspectief raakt volkomen ontregeld wanneer plots blijkt dat de projectontwikkelaar van De Boschstaete failliet is, en er van de sleuteloverdracht dus geen sprake zal zijn. Men kan niet vooruit, men kan niet meer terug, er is zelfs geen nooduitgang. De saamhorigheid onder deze individuen wordt vervolgens nogal zwaar op de proef gesteld.

Honingjagers van Peer Wittenbols (uit Winterbloemen)

2 vrouwen
2 mannen
1 decor (De kamer van de weduwnaar)

Honingjagers is een huiskamerdrama achter gesloten gordijnen gebaseerd op een waargebeurde geschiedenis. Peer Wittenbols schreef dit stuk over liefde en rouw. In zijn werk spelen seksuele en amoureuze verwickelingen altijd een rol. Stel: Je stapt de woning van je bejaarde vader binnen. Je treft hem aan, slapend op de bank met de aantrekkelijke wijkverpleegster. Ook zij slaapt. En dat terwijl jullie een afspraak hebben om het verse graf van mama te bezoeken. Zij hebben niets in de gaten. Blijf je of ga je weg? Je blijft. Krijg je daar spijt van? "Steeds als ik linksaf ga, dan gaat de liefde rechtsaf".

*Gezien:***ELYSIUM speelde 'Liefdesbrieven' van A.R. Gurney****Regie: Angela van Tol****Gezien: 8 februari 2019 in het Vrij Theater**

Soms is het schrijven van recensies er moeilijk. Dat kan allerlei redenen hebben: het spel is minder goed, het verhaal interesseert de recensent niet, het genre spreekt niet aan enzovoorts. Zo zijn er nog legio andere redenen aan te geven.

Zo vond ik het schrijven van deze recensie pittig omdat het stuk 'Liefdesbrieven' geen doorsnee theaterstuk is. Doorsnee noem ik, in dit geval, een stuk dat aan de geldende theaterconventies voldoet: een verhaal van A tot Z verteld. Gelukkig zijn er vandaag de dag veel discussies gaande over de geldende theaterconventies. 'Liefdesbrieven' is dus een atypisch toneelstuk. Wij zien twee mensen die liefdesbrieven op- en voorlezen die zij aan elkaar hebben geschreven. In principe zien wij hen gezeten achter een bureau. Er is geen verandering van mise-en scène, de tijdspanne wordt bepaald door de chronologische volgorde van de brieven en er is geen sprake van enige actie buiten het vertellen om.

Het levert een zeer rustig toneelbeeld op. Twee bureaus met daarachter de spelers lezend, een standaard waar de brieven op lagen en verder niets. De moeilijkheidsgraad is dat alles terugvalt op hetgeen de acteur en de actrice te melden hebben.

Zo kom ik op het spel. Dit is zeer moeilijk te beoordelen, gezien de eerder genoemde punten over het stuk. Ik kan niet oordelen op bijvoorbeeld karakterontwikkeling. Cily Banus

en Rob van Seters kweten zich zeer goed van hun taak maar op een gegeven moment haakte ik en anderen (ik heb het publiek geobserveerd) af. Hoe mooi de inhoud van de tekst ook was. Wat bevreemdend overkwam waren stukjes waarvan het leek alsof het app of sms-berichten waren. Dit is raar als er brieven worden voorgelezen. Het is hondsmoeilijk om in dit stuk te variëren met tempo, spelen met emotie of er op een ander manier er voor te zorgen dat het anderhalf uur spannend blijft. Had er toch naar meer variatie gezocht moeten worden? Dat gezegd hebbende, hebben Cily en Rob het toch uitstekend gedaan: zij zijn er in geslaagd deze ongewone rollen toch boeiend neer te zetten. Zeker op het allerlaatste moment toen oprecht gevoel bij met name Rob naar boven kwam. Dat was ontroerend mooi. De spelers beschikken wel over een mooie tekstbehandeling, dictie en timing in tekst. Dat maakt dat zij zeker de aandacht bleven trekken. Jammer was dat overduidelijk uit het script werd gelezen, weliswaar op een goede, gedragen manier. Echte brieven zien er toch anders uit.

Wat ik zeker goed vind aan de keuze van 'Liefdesbrieven', is de durf om dit op de planken te brengen. Iets spelen wat niet voor de hand liggend is, vraagt om risico nemen. Het feit dat de regisseuse zich niet op de gebaande paden heeft begeven, verdient respect.

Remco Lodeweges

Verslag:

Gluren bij de burens Podia door heel Den Haag 10 februari 2019

Op zondag 10 februari kon er in de hele stad gezellig gegluurd worden. Gluren bij de Buren is hét huiskamerfestival waarbij het vloerkleed het podium en de bank de tribune is. De huiskamers van Den Haag veranderden voor een dag in echte podia, voor zeer intieme optredens van verschillende lokale talenten. Door de hele stad kon je genieten van singer-songwriters, theatermakers, koren, noem maar op. De acts speelden tussen 12:00 en 17:00 uur. Meerdere optredens van 30 minuten, die je gratis kon bezoeken. Het was divers. In een huiskamer in Amersfoort stond een zangkoor van 35 mensen. De kleinste huiskamer kon je in een camper vinden.

Dit evenement vond plaats in 23 steden. Het was niet de eerste keer dat dit evenement in Den Haag plaatsvond en het is succesvol. Want in 81 huiskamers kon je optredens vinden van 81 acts, onder andere in mijn huiskamer, waar Alexander Franken, dichter/troubadour/kleinkunstenaar, kwam optreden. In totaal waren er 241 optredens.

Het was hier in Den Haag vooral muziek, van alles van soloartiesten tot complete bands. Ook werd kleinschalig toneel opgevoerd en kon je verhalenvertellers gaan bekijken. Het centrum van Den Haag en ReVa waren druk bevolkt met optredens, in mijn hoek van Den Haag Zuidwest was het wat rustiger.

Het weer werkte niet echt mee deze zondag want het was druilerig en vochtig weer, en later op de middag regende het. Dat hield de bezoekers niet tegen, want die kwamen wel. Helaas bij mij niet zo vreselijk veel, want mijn huiskamer herbergde deze middag in totaal tien mensen. Het was niet zo'n probleem, Alexander had er geen moeite mee en zong toch wel.

Het was nu zo kleinschalig dat er heel veel interactie plaats kon vinden tussen publiek en zanger. En dat maakte het reuze gezellig. Toevallige ontmoetingen waren ook leuk, want twee dames die onafhankelijk van elkaar binnenkwamen, bleken oud-klasgenoten te zijn van de middelbare school.

Ik heb mijn huiskamer in november opgegeven omdat ik dit een heel leuk concept vind. Het is een huiskamerfestival, heel laagdrempelig, waar je voor niets je een hele middag kan amuseren. Het is gevarieerd, want er is wel veel muziek, maar heel veel verschillende soorten muziek. Op één ding had ik me echter wel verkeken. Als er in je huiskamer gespeeld wordt kan je niet ergens gaan kijken. Daarom denk ik er nog over na of ik volgend jaar weer iemand in mijn huiskamer wil. Want het kan ook zijn dat ik volgend jaar in andermans huiskamer ga kijken. Dat ik dan afval, is niet erg want twee bezoekers van vanmiddag vertelden al dat zij volgend jaar hun huiskamer ter beschikking stellen. En daarmee is de basis gelegd voor een succesvol festival dat volgend jaar weer plaats kan vinden.

Ali Molenaar

*Gezien:***Het Wilde Westen speelde 'Bedrog' van Harold Pinter****Regie: Henry van Niel****Gezien: 3 februari 2019 in de Theaterloods in Naaldwijk**

Eigenlijk is de titel 'Bedrog' niet een erg goede vertaling uit het Engels. De originele titel is 'Betrayal' wat verraad betekent, maar ook ontrouw en misleiding. Het zit er allemaal in. Het verhaal gaat over een driehoeksverhouding tussen Emma, Jerry en Robert. Deze drie personages in het verhaal bedriegen elkaar voortdurend, wat voortvloeit uit het onvermogen echt met elkaar te praten of echt van elkaar te houden of dat tenminste te proberen. Robert is uitgever en Emma is zijn vrouw. Jerry is agent voor de uitgeverij van Robert en is tevens zijn beste vriend. Jerry was zelfs getuige bij het huwelijk van Robert en Emma. Hij werd toen aan haar voorgesteld en niet veel later beginnen Jerry en Emma een verhouding. Jerry huurt een flatje voor de 'ontmoetingen'.

Pinter gooit de tijdspanne van het verhaal door elkaar. Hij begint met het einde van de relatie en eindigt met het begin ervan en tussendoor schuift hij ook met de tijd. Dat vergt een snelle schakeling van inlevingsvermogen van de acteurs wat per bedrijf nogal verschilt. Het decor was prima verzorgd behalve de opstelling van de twee stoelen om de tafel. Deze stonden schuin tegenover elkaar zodat het publiek in de beginscène Jerry (Ruud Schuurman) op de rug zag. Dat kwam de verstaanbaarheid van de acteur niet ten goede. Die verstaanbaarheid bleek in het algemeen aan de magere kant behalve de korte scène waarbij de Italiaanse ober (Nico Luiten) ten tonele kwam. Hij was duidelijk te verstaan in zijn verhaspelde Italiaans/Nederlands. Daarbij zij opgemerkt dat ik helemaal bovenin de zaal zat maar dat zou geen beletsel mogen zijn.

Het hoogtepunt van dit stuk vind ik normaal gesproken de 'Torcelloscène': de scène in de hotelkamer in Venetië voordat Robert (Oigen Blankert) en Emma (Paula van der Schilt) een gezellig uitstapje zullen gaan maken naar Torcello, een nabijgelegen eilandje. Hij zou haar op een zeer sarcastische wijze in een hoek moeten drijven waar haar niets anders overblijft dan te bekennen dat zij een verhouding heeft met Jerry. Deze scène ging verloren. Paula speelde deze scène mooi klein en kwetsbaar. Wat mij betreft had ze geen echte

aanleiding ook maar iets te bekennen. Oigen bouwde geen spanning op en was geen enkel moment sarcastisch. Na de bekentenis van zijn vrouw dat zij vreemd gaat, zou dat toch wel een momentje moeten zijn om uit je dak te gaan of tenminste 'een beetje boos' uit je stoel op te staan. Niet dat hij niet wist dat ze een verhouding had, maar zij had dit nog niet eerder bekend. De scène waarbij Robert en Jerry in een Italiaans restaurant zitten waarbij Robert overdreven veel drinkt, had wat mij betreft wat minder nadrukkelijk gemogen. Oigen kreeg het niet voldoende voor elkaar de hogere status die hij duidelijk in dit stuk heeft te spelen, noch tegenover Jerry noch tegenover Emma. Jerry bleef als karakter redelijk overeind in de verschillende scènes behalve in de laatste scène. Hier vond ik zijn dronkenschap wat over de top en ook niet consequent. Tijdens de scène in het appartement dat Jerry huurde om seks te bedrijven, bleven de verleidingshandelingen ook wat achter. Niet dat hier een wilde vrijage had moeten plaatsvinden, maar enkel voorzichtig in elkaars armen liggen waarbij Jerry alleen over de blote linkeronderarm van Emma lag te wrijven, vond ik erotisch wat aan de magere kant om hun innige gepassioneerde liefde te uiten. Paula bleef, ondanks het in sommige scènes wat minder geboden tegenspel, stabiel in alle scènes. De voorstelling was niet onder de maat maar miste wel de spanning van de onderhuidse duistere verhoudingen, de beweegredenen waarom eenieder op zijn of haar manier elkaar bedroog. Het stuk kabbelde naar de laatste scène dat voor mijn gevoel ook voor het publiek tot een wat onverwacht einde kwam.

Gerard Nelck

Haghenda

Voorstellingen voor de Haghenda uitsluitend schriftelijk doorgeven aan ons redactieadres: haghospel@gmail.com
Wedstrijdvoorstellingen zijn met *** aangegeven. Kijk voor de meest actuele Haghenda op www.haghospel.jouwweb.nl

22 februari 20:15

Theater Warenar, Kerkstraat 75, Wassenaar

Theatergroep Elysium

LIEFDESBRIEVEN (LOVE LETTERS) van A.R. Gurney

Regie: Angela van Tol

Res.: www.warenar.nl

15, 16, 22 & 23 maart 20:30

Bureau Degradé, Laan van Poot 97, Den Haag

Theatergroep SPOT

EEN MIDZOMERNACHTSDROOM van William Shakespeare

Regie: Nina Sondagh

Res.: www.theatergroepspot.nl

29/30 maart 20:30, 5/6 april 20:30, 7 april 14:30, 12/13
april 20:30, 14 april 14:30

Vrij Theater, Noordwal 484

Vrij Theater

VICTOR OF DE KINDEREN AAN DE MACHT van

Roger Vitrac

Regie: David Geysen

Res.: www.hoenu.nl

4/5/6 april 20:15

Theater De Vaillant, Hobbemastraat 120

Toneellab

WIJ ZIJN GEEN MONSTERS van Alex van Warmerdam***

Regie: Pieterneel Bollmann

Res.: www.toneellab.nl

5 april 20:15, 7 april 14:15, 11/12 april 20:15, 14 april
14:15, 18 april, 10/11 mei 20:15

Burgemeester Feithplein 97, Voorburg

Theatergroep Voorburg

**ARSENICUM EN OUDE KANT van Joseph Kesselring in een
bewerking van Ruud Klootwijk**

Regie: Ruud Klootwijk

Res.: www.theatergroepvoorburg.nl

5/6 april 20:15

Theater Warenar, Kerkstraat 75, Wassenaar

Theatergroep Mimicri

IN DE WAR van Eric Chapell

Regie: Jessica Fuchs

Res.: www.mimicri.nl

11/12 april 20:15, 13/14 april 14:15

De Kunsthut, Binckhorstlaan 135

Toneelgroep Inter Nos

EEN DODELIJKE TWEELING van Don Woods

Regie: Adriaan de Bruijn

Res.: www.hoenu.nl

9/10/11 mei 20:15, 12 mei 14:15

Theater de Nieuwe Regentes, Weimarstraat 63

Toneelgroep Haag

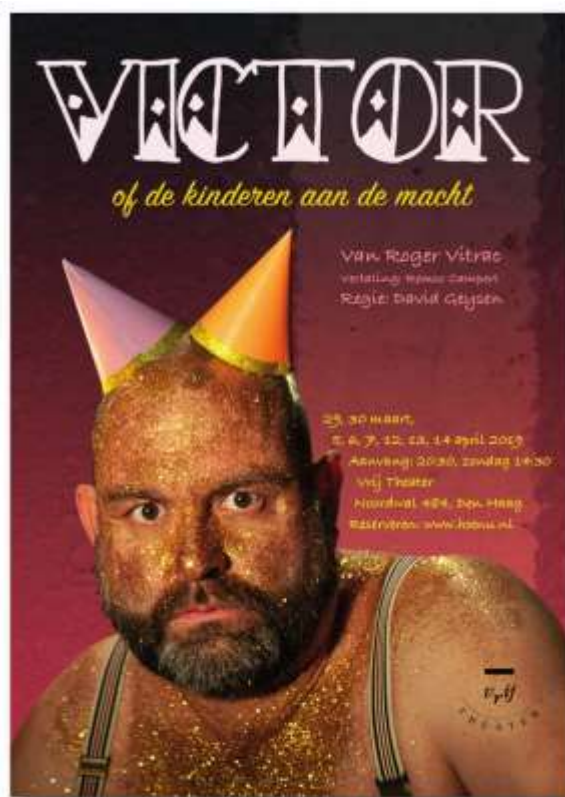
**SOMMIGE MENSEN, MENS TE KOOP, UIT DE KILLE GROND
VAN MIJN HART**

Regie: Fred de Weerd, Adriaan Mens en Melanie Meulen-
broek

Res.: www.toneelgroephaag.nl

Binnenkort in het theater:

Bezoek ons op het web!
www.haghespel.jouwweb.nl

Colofon

Redactie:

Ali Molenaar (hoofdredacteur),
John Roos, Bettina J. Mulder,
Remco Lodeweges, Patrick
Bruijstens, Sheranie Rikkert
Gerard Nelck, Frans Limbertie

Opmaak:

Patrick Bruijstens

Kopij Haghespel:

haghespel@gmail.com

Verzendlijst:

Ali Molenaar

Haghespel 6X per jaar gratis digitaal
ontvangen? Mail naar

haghespel@gmail.com

Persberichten:

Flyers en foto's: jpg, png, gif of tif-files.
Maximaal 3 MB, resolutie minimaal 75
dpi. (Een PDF-bestand krijgt altijd wat
kwaliteitsverlies.)

Vind ons:

<http://twitter.com/Haghespel>

[https://www.facebook.com/
Haghespel/](https://www.facebook.com/Haghespel/)

www.haghespel.jouwweb.nl

Verschijnen Haghespel 2019:

Deadline:

13 maart

1 mei

26 juni

Uitgave:

25 maart

13 mei

8 juli

Zomerstop

10 oktober
4 december

21 oktober
16 december